

NEDTELLINGEN

Takk, broder Neville. Herren velsigne deg.

Det har det alltid litt travelt. Jeg kom nettopp inn. Broder Moore snakket med meg på telefonen, om jeg kunne komme ned dit, til deres 50-års jubileum for pinsen. Jeg prøvde å avtale datoer med Forretningsmennene over på det andre stedet, og jeg sa . . . holdt opp telefonrøret, sa: “Hører du ‘Only Believe’? Du vet hva det betyr.” Og jeg overlot ham til Billy og løp ut døra. Så jeg—jeg vet ikke hva de blir enige om der inne, men det er . . . Jeg elsker virkelig å dra ned til Louisiana, da, til de menneskene, de gode, gamle søringene der nede. Men så må jeg være i—i Florida, rundt de samme datoene, på Forretningsmennene regionale stevne, og det gjør det litt komplisert når man prøver å knytte dem sammen bare på et øyeblikks varsel på den måten.

² Vi er alle glade for å være her i morges, og være i live og—og blant de som kan si “Amen”. Det er riktig. Nå, beklager at vi sitter så sammenstuvet her inne. Og han sa at noen av folkene kom hit og bare kjørte sin vei igjen. Men vi er . . . Det er bare det beste vi kan gjøre for øyeblikket. Dere vet. Dere forstår, det er jeg sikker på. [Broder Branham hoster—Red.] Unnskyld meg.

Hører dere bedre fra *denne* eller fra *denne*? *Denne* her? Bra, bare få den rett her, så jeg har den nær meg. [Broder Neville sier: “*Denne* er i bruk. *Det* er en—*det* er en opptaksmikrofon.”—Red.] *Denne* for opptak her. Ja vel. Det er greit, sir.

³ Vel, hadde dere det fint i går kveld? Jeg . . . vi fikk det virkelig, og Herren velsignet oss. Bare så mange flere ting kunne bli sagt om Budskapet der, men jeg tenkte kanskje dere kunne studere det, vet dere, og dere vil forstå, mellom linjene, tiden vi lever i. Vi er rett ved endetiden. Og jeg tror det. Selvfølgelig har vel hver eneste person tenkt det, antar jeg, siden Jesus lovet å komme tilbake. Men, du vet, en av disse dagene kommer Han uansett, ser du. Så jeg ser bare ikke at det er noe igjen som skal skje, annet enn bortrykkelsen av Menigheten.

⁴ Nå, rett før vi nærmer oss Budskapet jeg vil ha i morges, om emnet *Nedtellingen*. Og nå vi . . . og i kveld, husk kveldens møte nå, det er *Å leve i Hans Nærvær*. Ser dere? Og vi skal prøve å være raske, skynde oss, så dere kan komme dere avgårde, slik at vi får begynt å arbeide igjen på mandag morgen. Og vi er takknemlige for dere alle. Jeg vet bare ikke hva vi skulle, hva jeg skulle gjort uten dere. Jeg—jeg kunne bare ikke greid meg uten dere.

⁵ Og jeg ønsker å rette en spesiell takk til søster Williams, jeg tror ikke jeg kjenner henne engang. Da jeg sto opp i morges, var min broder Charlie Cox der, og—og foran døren var det fullt av mat, hermetikk og slikt. Hvordan den stakkars lille kvinnen

må ha slitt og svettet i sommer, med å hermetisere de greiene, tomatene og de matvarene. Nå, det betyr så mye for meg. Og søster Williams, jeg tror de la igjen Bibelen din der for å bli bedt over, sa at jeg skulle be om at Gud ville . . . Jeg ba i morges i rommet da jeg studerte for Budskapet, at Gud ville ta innholdet i den Bibelen og legge det i ditt hjerte. Og jeg ber om at Gud vil velsigne deg. Skulle ønske jeg kunne betale deg for det, søster, jeg vet at du har lagt ned virkelig mye arbeid for å få til dette. Og jeg takker deg så mye! Det er så lite å si, men la meg gi deg et Skriftsted som vi vet, som jeg sa i går kveld, aldri vil svikte. Jesus sa: “Det dere har gjort mot den minste . . .” det er meg, ser du, “. . . den minste av Mine små, har dere gjort mot Meg.” Og måtte det vende tilbake til deg, akkurat slik det ville gjort, om du hadde gitt det rett i Hans hender. Gud velsigne deg for det.

⁶ Takk til dere alle. Når dere er her, ser jeg ut fra tienden og ting som dere betaler, det er deres tillit til oss, at det vil gå til Guds Rike. Nå, vi er ansvarlige for det, ser dere, og må stå til regnskap for det. Så vi ønsker å passe på alt vi gjør, å gjøre hver eneste bevegelse så perfekt som vi kan, slik vår Herre ønsker det, fordi vi vet ikke når Han kommer til å kalle oss til å svare og så stå til ansvar for alt som har kommet vår vei.

⁷ Det er grunnen til at jeg tror Paulus, i går kveld, bare hadde én kappe. Skjønner dere? Han kunne ha hatt flere, men det hadde han ikke. Han kunne ikke bruke mer enn én kappe om gangen, så han beholdt bare den ene. Jeg tror ikke han brydde seg om verdens rikdommer. Jeg tror ikke han brydde seg om populariteten, dere vet hva jeg mener, alle i sine store religiøse bevegelser slik det er i dag. Og så mange mennesker . . .

⁸ Jeg vet at dette blir tatt opp. Og når jeg sier ting her, innser jeg at jeg ikke bare snakker til denne forsamlingen, men til hele verden. Og jeg . . . Fordi disse lydbåndene går ut til mange, mange nasjoner, og de tar dem med seg helt inn til stammene i Afrika, langt der inne, og sitter der, og forkynneren tar det og oversetter disse lydbåndene for menneskene, helt der inne hvor de ikke engang vet forskjell på høyre og venstre hånd. Ser dere? Helt inne i Australia og gjennom der hvor mennesker er—er ikke engang . . . Det eneste de spiser er . . . Måten de får i seg sukker på, er å ta et lite skjell og grave ut en haug med maur, og bite bakenden på dem på den måten. Det er slik de overlever for å få tak i sukkeret sitt. Og de har ingen klær, de har ingenting. De tar en gammel kenguru og kaster den på bålet, det innvendige, innvoller og alt, og svir den litt og så spiser de den. Og det er det, det er forferdelig. Og husk, disse lydbåndene blir spilt der ute. Budskapet dere lytter til her, blir spilt der ute, ved at hundrevis av misjonærer tar disse lydbåndene og spiller dem der ute og tolker Det for folket. Så, ser dere, når jeg kommer dit på Dommens Dag, ser dere hva som kommer til å hvile på skuldrene mine? Hva om jeg ville der noen? Ser dere? Der har du

det. Bare tenk på en av disse sjelene, hvis jeg skulle villede dem til noe galt.

⁹ Så, jeg har mine brødre her i disse organisasjonene. Og mange av dem er fine menn, de fleste av dem, det er jeg glad for. Men noen av dem blir så . . . og vanligvis kommer ledere til et punkt hvor de må tilpasse seg og gjøre det til, å, som en politisk affære. De blander politikk inn i det. Og, i det, går de bort fra Guds Ord.

¹⁰ Og jeg må holde meg til Ordet. Jeg—jeg må holde meg der. Og det må bare komme til dette. Og jeg—jeg—jeg må bare bevege meg med det, det er alt. Så, og vi er . . . Du vet, vi bruker å synge en liten sang: “Vi flyter nedover tidens strøm, vi har ikke lenge igjen.” Dere har hørt den. “Mørkets stormfulle skyer vil vendes til en lysere dag.” Det stemmer. “La oss alle fatte mot, for vi er ikke forlatt alene.” Det stemmer. “Redningsbåten kommer snart for å hente Juvelene Hjem.” Det er tiden da jeg forventer å få den kappen som aldri vil slites ut, det er den, den Evige. Og jeg må være tro mot Gud, ikke gi oppmerksomhet til ting her på jorden, inntil vi kommer over dit. Og så vil vi . . . det er det som kommer til å vare.

¹¹ Så jeg, i disse tretti . . . nærmer seg trettito årene med tjeneste, har jeg forsøkt å holde meg være tro mot Ordet. Jeg vet ikke om én ting jeg noen gang har måttet endre på, fordi jeg bare leste det ut av Bibelen, sa akkurat det Bibelen sa, og lot det gå slik. Og jeg har ikke måttet trekke tilbake noe eller rette på noe, fordi jeg bare sa det slik Bibelen sier det. Og, jeg oppdaget, hvis Gud har talt noe, da må vi gå med det Ordet, for at Det skal gå i oppfyllelse. Vi så det, som jeg fortalte dere i går kveld, i en visjon helt nylig, ser dere, at det . . . Jeg måtte være der, og ble advart om å være der, og fortalte meg seks måneder før, at jeg skulle være på det stedet, og sto der og sa: “Gå ned dit” (tre ganger) “med dem”. Og jeg bare gikk videre med de andre mennene. Og visjonen gikk nøyaktig i oppfyllelse, Guds del, og jeg ble stående igjen. Så vi ønsker å huske, man må bli på Ordet, bare bli stående rett med Ordet. Og hvor Ordet leder, går du rett med Ordet, og Det vil føre deg ut helt fint, det er jeg sikker på.

¹² Nå, jeg vet at dere har vært her inne siden klokken åtte, og klokken er sannsynligvis ti akkurat nå. Det er den. Så la oss be nå, til vår Herre. Er det noen spesielle bønnebegjær? Jeg ser mange lommestørklær som ligger her. Rekk opp hendene deres for bønnebegjærene. Gud velsigne dere. Nå, Han . . . Jeg har kjent Ham lenge nok til å vite dette, at Han ser hver hånd og kjenner hvert hjerte, og det eneste som gjenstår å gjøre, er bare å be Ham. Og du tror på det, og det skjer. Nå, tro mens vi ber.

¹³ Himmelske Far, vi nærmer oss nå Guds store, mektige Trone, som dødelige vesener i en naturlig kropp, likevel taler våre røster ut ordene som kommer inn til den store Tronen, et sted i de andre

dimensjonene der Gud sitter. Fordi Jesus sa: “Ber dere Faderen om noe i Mitt Navn, vil Jeg gjøre det.” Og Han ba oss om å ikke tvile, men, når vi ber, å tro at vi mottar det vi ber om, og det ville bli gitt oss. Han sa: “Du kunne til og med si til dette fjellet: ‘Flytt deg’, og ikke tvil i ditt hjerte, men tro at det du har sagt vil skje, og du kan få det du har sagt.” Far, vi vet at det er så sant. Vi ser det dag etter dag, og det er ingen feil i Ditt Ord. Dette er fordi vi ikke kan nå den tilstanden, noen ganger vil ikke troen vår bevege oss opp dit, vi kaver og tviler. Men, denne morgenen, forsøker vi å komme, Herre, med et nytt håp, mens vi holder fast i Kristi livline og Hans løfte. Og vi kommer inn i Guds Nærvær gjennom Jesu Navn.

¹⁴ Herre, jeg er sikker på at Du kjenner alle bønnebegjærene som ble gjort kjent under hånden denne morgenen, som løftet seg opp. Min ble også løftet opp, og den er konstant oppe til Deg, Herre, fordi jeg er en trengende person. Og jeg ber om at Du vil oppfylle ethvert bønnebegjær. Se på dem, Herre, og svar på deres bønnebegjær, fra den yngste til den eldste, fra det minste bønnebegjæret til det største bønnebegjæret. Så, Far, svar dem, hver eneste en. Jeg ber om det i Jesu Navn. Husk også på mitt, Herre.

¹⁵ Og jeg ber og takker Deg for at Du gir oss god hvile i kroppene våre, og for kunnskapen som vi har om Ditt Ord, og forståelsen vi har av Ånden, og hele tiden ber vi om at Du må gi oss større forståelse, slik at vi ikke må bli et forfengelig, oppblåst folk av det, men et ydmykt folk, for at Den Hellige Ånd skal kunne bruke oss til oppfyllelsen av Guds Ord, og for å plassere oss posisjonelt, der vi trenger å være i denne tid. For vi må være på rett sted, for at dette skal skje. Og vi ønsker å være det, Herre. Om det er en husmor bak bordet, om det er som en—en fabrikkarbeider med en skiftenøkkel i hånden, og et vitnesbyrd, om det er som forkynneren på talerstolen, eller diakonen eller tillitsmannen, eller som barnet på skolen, tenåringsen i diskusjonen i klassen, hvor enn det er, Herre, la oss være der til rett tid. For vi vet at Du har lovet det, og det kommer til å skje, fordi Du sa det, og, ja, vår tro hviler der.

¹⁶ Nå, Herre, vi føler at vi ikke har lenge igjen. Tiden nærmer seg. Vi kan føle tåken fra det ytre rom, idet den beveger seg inn. Vi vet at Guds dom og vrede er klar til å falle. Vi kan føle virkningene av det allerede. Og vi ber, Herre, at Du må hjelpe oss.

¹⁷ Og nå hjelp meg, Herre, med dette lille Budskapet denne morgenen, på omtrent tretti minutter, kalt *Nedtelling*. Hjelp oss, Herre, å forstå akkurat hvor vi er.

¹⁸ Og helliggjør oss nå, Herre, og ta bort våre synder og overtredelser. Og måtte ikke en eneste person her denne morgenen, gå fortapt, måtte alle være rede, være i den store

sirkelen når vi møtes på den andre siden. Når navneoppropet begynner, måtte jeg få høre navn etter navn, "til stede." Det er det vi venter på, Herre. Og de gamle vil være unge der for evig, forvandlet i et øyeblikk, udødelige skal de stå i Hans likhet, og overstråle både solen og stjernene, slik Daniel sa: "De som har vendt mange til rettferdighet, skal skinne som stjernene for evig." Men vi hører hva Du sa til profeten: "Gå bort, Daniel, for du skal hvile i din lodd, men på den dagen skal du stå."

¹⁹ O Gud, la oss bli regnet som verdige gjennom Jesu Blod; vi gjør ikke krav på noen egen fortjeneste, men gjennom Hans fortjeneste, måtte vi være verdige til å stå på den dagen, mens vi bekjenner vår feil og ønsker å stå i Hans rettferdighet, med den store profeten Daniel og alle de som vil stå der når lønnen deles ut. Inntil da, Herre, gjør oss til redskaper i Din hånd. Gjør ørene våre til redskaper denne morgenen, til å høre Ordet. Gjør leppene mine til redskaper til å tale Det. For vi ber om det i Jesu Navn, og måtte vår forstand forstå Guds vilje. Amen.

²⁰ Det er så vanskelig å komme i gang. Det virker som det er så mye man kunne sagt og—og ønsker å si, og det virker som om det er så lite tid til å si det. Kanskje før jeg—jeg drar. Jeg sa i går kveld at vi kanskje ville få en mulighet til å—å kanskje gå gjennom en av Bibelens bøker, denne høsten eller vinteren, før jeg drar. Skal dra, jeg ønsker å dra til utlandet, om Herren vil, rett etter jul en gang.

²¹ Nå ønsker jeg at dere slår opp denne formiddagen, for lesningen, til Hebreerne det 11. kapittel. Og hør nå virkelig nøye under lesningen. Jeg ønsker å—å legge vekt på det 3. verset.

Tro er full visshet om det en håper på, overbevisning om det en ikke ser.

For ved den fikk de eldste godt vitnesbyrd.

Ved tro forstår vi at verden ble formet ved Guds Ord, at de ting som sees, ikke ble til av de synlige ting.

²² Nå, dette er en ganske uvanlig tekst som bakgrunn for den teksten jeg—jeg ønsker å bruke. Ting ble ikke til av de synlige ting. Nå ønsker jeg å bruke dette emnet denne morgenen, *Nedtelling*, fordi jeg ønsker å trekke en—en parallell ut fra et profetisk perspektiv. I går kveld ønsket jeg å undervise litt om Skriften; denne morgenen et profetisk Budskap; og i kveld et evangelisk Budskap.

²³ Nå, ting ble til av ting som ikke er synlige. Nå, jeg har lært gjennom alle disse årene at alt som er naturlig er forbilder på åndelige ting, alt som er i det naturlige. Og nå, bare husk at når du ser noe i det naturlige, så er det et forbilde på en åndelig ting. Skjønner? Alle ting er blitt til etter ting som ikke er synlige. Ser dere, det naturlige har da reflektert det åndelige.

24 Nå, mens jeg studerte for noen dager siden, og jeg tror jeg nevnte det litt i går kveld, så leste jeg . . . eller hørte på radioen på vei fra Canada, at en lege her i USA hadde—hadde kommet med en påstand, om at “mennesket var fjorten millioner år med evolusjon”. De gravde opp et bein borte i Italia, i 1800, et sted på 1800-tallet, og dette beinet skulle visstnok være et menneskebein som hadde vært . . . skulle ifølge . . . Mens de holdt på med det, for å fortelle hvor gammelt det var, og denne legen er en gammel mann og har brukt hele sitt liv på å studere dette beinet. Og han sier: “Dette beinet er beinet til en mann som er fjorten millioner år gammel.”

25 Nå, så meningsløst det er! Hvordan en mann har kastet bort livet sitt til ingen nytte, ved å prøve å motbevise Guds Ord, og han har ikke fått noe annet ut av det enn et—et uopnåelig mål. Og alle vet at hvis du begraver et bein i jorda, så vil det beinet i løpet av tjue år begynne å gå i oppløsning. I løpet av hundre år er det beinet nesten borte, bare biter av det, og uansett hvilke tilstand du ville lagt det i. Ser dere? Og innen tusen år, hva ville det beinet da være - ti hundre år? Åh, hva ville ti ganger det være, ville være én million? Så fjorten ganger den millionen. Åh, du store! Det er bare . . . Det er ikke engang fornuftig å i det hele tatt tenke på noe slikt. Et bein ville ikke vart i fjorten millioner år under noen omstendigheter. Det vet hvem som helst. Han kan ha plukket opp noe som så ut som et bein eller noe. Og hvordan kunne de da vite så sikkert at det var fjorten millioner år gammelt? Ser dere? Tross alt skapte Gud mennesket på jorden for seks tusen år siden, og det avgjør saken.

26 Noen diskuterte det med meg for en tid siden, på et av mine møter. Jeg talte om menneskets evolusjon, og sa at han bare var seks tusen år gammel. Og denne mannen sa: “Vel, broder Branham, vi kan bevise at verden er millioner av år gammel. Så det du snakker om, der tar du helt feil.”

Jeg sa: “Tror du ikke på Bibelen?”

Han sa: “Jeg tror at mennesker skrev Bibelen.”

27 Og jeg sa: “Sannelig, menneskehånden formet bokstavene, men Den Hellige Ånd sto bak hånden. Se, formet bokstavene, for det er det Bibelen sier.”

28 Og han sa: “Vel, der—der må du innrømme at de tar feil når det gjelder verden.”

Jeg sa: “Bibelen tar aldri feil, aldri feil.”

29 Han sa: “Vel, hvis verden”, sa, “var, så kan du se fjellene hvordan de ble presset opp av vulkaner.”

Jeg sa: “Men du bare . . .”

Han sa: “Og Gud skapte den verden på seks dager.”

30 Jeg sa: “Nå, Bibelen sier ikke det. Du bare trodde den sa det.” Jeg sa: “La oss bare gå tilbake nå, for å løse argumentet ditt. Det

første kapittelet i Første Mosebok sier: 'I begynnelsen skapte Gud himlene og jorden.' Punktum! Hvor lang tid Han brukte på det, vet jeg ikke. Han fortalte oss det ikke. Men: 'I begynnelsen skapte Gud himlene og jorden.' Punktum! Så: 'Og jorden var . . . uten form.'" Det var da Gud begynte å bruke den. Ser dere? De bare sliter ut hjernene sine for ingenting. Ser dere? Ser dere?

³¹ Gud skapte verden. Han kan ha brukt hundre billioner år på å lage den; jeg vet ikke hvor lang tid Han brukte, men Han skapte den. Og Han sa ikke hvor lang tid Han brukte, og det har vi ingenting med hvor lang tid det var. Han sa bare: "I begynnelsen skapte Gud himlene og jorden." Punktum! Det avgjør saken. Det er alt. Hvor lang tid Han brukte på det, det er ikke . . . Men så begynte skapelsen å springe frem i den andre tiden, da Han begynte.

³² Og jeg tror at i dette, så er alt på jorden et gjenskinn av Himmelen. Jeg tror det, fordi når du ser alt kjempe for livet, så er fordi det finnes et liv som det reflekteres fra. Og jeg tror at da Gud skapte mennesket, så begynte Han å reflektere de mindre tingene, som dyrelivet, og deretter var det neste Han skapte noe annerledes. Det er nøyaktig slik Bibelen sier Han gjorde det. Han skapte først trærne og plantelivet, og så skapte Han mennesket. Og så var det siste som noensinne kom fra jorden i form av skapelse, et menneske, ikke noe høyere har noensinne kommet. Hvorfor det? Det var en fullkommen refleksjon av det høyeste i Himmelen, som er - Gud er et Menneske. Ser dere? Gud er et Menneske, så derfor beviser det det. Og da Gud kom ned for å bo blant oss, var Han et Menneske. Ser dere? Et Menneske, så det viser at fullkommengjøringen av evolusjonen var Gud, som er et Menneske.

³³ Og så tar du et tre, du tar gresset og så videre, ta et tre, det gjenspeiler Livets Tre som er i Himmelen. Alle disse tingene kjemper for fullkommenhet. Og alt i det naturlige, som Hebreerbrevet sier her, ble skapt av ting som ikke er synlige. Med andre ord, de er overnaturlige. Og det overnaturlige gjenspeiler det naturlige. Skjønner? Nå, da var det naturlige Evgig, eller det er ment å være evigvarende sammen med det overnaturlige, men synden forvrengte det naturlige. Så, hvis det er slik, noe jeg tror det er, da er alt som skjer på jorden, et bilde på åndelige ting som skjer. Skjønner? Det må gjenspeile noe, menneskets prestasjon.

³⁴ Nå finner vi ut, slik som det naturlige legemet, her er det naturlige legemet, og legemet ble skapt for å reproducere seg selv, som var barn. Og nå, i det naturlige legemet, ved en naturlig fødsel av en baby, finner vi ut at det første som kommer frem, er vann, deretter blod, og så liv. Vi finner ut i det åndelige Kristi legeme, er det første vann, og Blod, og Liv; rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd. Se hvordan det gjenspeiles, alle de naturlige tingene gjenspeiler de åndelige tingene. Den naturlige fødselen.

³⁵ Vi tar for eksempel ekteskapsinngåelsen. Vi finner ut at i ekteskapet; har vi frieritiden, forlovelsen, og deretter bryllupet. Det burde avgjøre saken for all tid. Nå, det er det samme med Kristus og Menigheten. Skjønner? Et frieri, Gud som kaller på hjertene våre; vi overgir oss; bryllupsseremonien, og Bruden tar Brudgommens Navn. Skjønner? Skjønner? Skjønner? Der har du det, det er det som danner Bruden. Nå, bruden tar alltid brudgommens navn.

³⁶ Det er så mye vi kunne snakket om her. Jeg har skrevet ned en liste, som vil ta meg nesten to timer å gå gjennom, og Skriftsteder som støtter dette, hvis du vil ha noen her, som bevis. Som i Første Johannes 5,7, som viser den naturlige og den åndelige fødselen, og så videre, "vann, Blod og Ånd." Og tre i Himmelen: "Fader, Sønn og Hellig Ånd", disse tre er én. Det er tre som samstemmer på jorden, de er ikke én, men de samstemmer i ett, på jorden, det er "vann, Blod og Ånd". Skjønner, "vann, Blod og Ånd", slik som den naturlige fødselen er et forbilde på det.

³⁷ Så hvis en mann holder fast ved tanken om at "rettferdiggjørelse er alt du trenger å ha", så tar han feil, feil. Han må ta feil. Og hvis menigheten, som tror slik mange pinsevenner gjør, at Den Hellige Ånd er alt, "det er alt, bare omvendt deg og få Den Hellige Ånd", så er det fortsatt feil, fordi du må få inn helliggjørelse der, for å rense det, før Den Hellige Ånd kommer inn. Hvis ikke, utelater du Blodet. Skjønner? Og den nye Fødselen - slik folk snakker om at dåpen i Den Hellige Ånd er den nye Fødselen. Nå, det er feil. Dåpen i Den Hellige Ånd er noe annet enn den nye Fødselen. Den nye Fødselen er når du blir født på ny. Men Den Hellige Ånd er når kraften kommer inn i den Fødselen for tjeneste. Det er helt korrekt. Ser du? Den Hellige Ånd er . . . døpt inn i Den Hellige Ånd.

³⁸ Den nye Fødselen - du får den nye Fødselen ved å tro på Herren Jesus Kristus. Ser du? Ved å ha tro og ta imot Ham som din Frelser, det er Fødsel, ser du, for du har gått over fra døden til Livet. Nå, hvis du vil ha bekreftelse på det, ta Johannes 5,24: "Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv." Se, han har Liv fordi han tror. Og den samme gruppen måtte gå til pinsefestens dag for å bli døpt med Den Hellige Ånd. Helt korrekt.

³⁹ Den Hellige Ånd er kraft til tjeneste. Så når man snakker om at man må bli født på ny, og anvender det på Den Hellige Ånd, mange av metodistene og så videre tar feil der. Det kan det ikke. Det vil rett og slett ikke stemme med Skriften her. Du får det hele skjevt. Det må tas slik Skriften har lagt det fram her. Ser du? Og Den Hellige Ånd er en . . . "Dere skal motta den nye Fødselen etter dette"? Hva? Nei. "Dere skal få kraft", Apostlenes gjerninger 1,8, "etter at Den Hellige Ånd har kommet over dere." Ser du? Og de hadde allerede trodd til Ewig Liv, og så videre, men de måtte ha Den Hellige Ånd for kraft. "Dere skal være Mine

vitner etter at Den Hellige Ånd er kommet over dere”, fordi Den Hellige Ånd er et vitne om oppstandelsen, som viser at du har blitt en voksen i Kristus.

⁴⁰ Nå, det naturlige. Alle åndelige ting, alle hendelser og så videre, avbilder eller er et forbilde på det overnaturlige, eller det—det naturlige er et forbilde på det overnaturlige.

⁴¹ Nå, jeg dro til verdensutstillingen da vi var like i nærheten av den der i Spokane, og jeg tenkte jeg skulle ta med familien.

⁴² Fordi jeg har bare vært på én verdensutstilling i USA, og det var da den var i Chicago, for mange år siden, da Hope og jeg dro opp dit. Og vi fikk ikke vært der mer enn omtrent én dag, med lommetyver og alt mulig. Hun hadde en nål som søskenbarnet mitt hadde gitt henne, og mens jeg gikk rett ved siden av henne, var det noen som rippet nålen. Bare . . . det var helt utrolig. Og så jeg . . . Vi ble der én dag og dro tilbake.

⁴³ Men verdensutstillingen - jeg tok med familien og dro over dit. Den var ikke noe mer enn Louisville-messa rett her borte. Du så Space Needle som de snakket om, det var ikke noe annet enn å dra over hit til Elsby bygn- . . . , eller Brown-bygningen, eller noe sånt, og dra opp omtrent åtte eller ti etasjer med en heis og komme ned igjen. Det var det hele. Og jeg tror det var General Electric som hadde det der. Men det var én ting som utmerket seg. Nå, Tyskland hadde sin utstilling, Russland og alle de andre nasjonene hadde det, fordi det er en verdensutstilling. Den tyske, franske, og de små utstillingene var ikke mye større enn plassen her ved denne talerstolen.

⁴⁴ Men vitenskapsmennene hadde sine bragder, og det viktigste de—de drev å demonstrerte, var bruken av tobakk. Og hvis noen som røyker sigaretter gikk inn dit, og kom ut og røykte på nytt, så er det noe galt med den mannens forstand. Da jeg så med mine egne øyne at de tok en sigarett og plasserte den i en maskin, og trakk den—den tobakksrøyken derfra og blåste den gjennom et rør med kjemikalier, og det ble helt fullt av hvit kreft, av én sigarett. Og så sa han: “Mange mennesker sier”, disse på verdensbasis, den fremste forskning på området, sa, “mange mennesker sier: ‘Jeg inhalerer den ikke.’” Og forskeren tok sigaretten selv og tok et drag av den inn i munnen, uten å blåse det ut gjennom neseborene, eller hvordan de enn får det ned i lungene sine, men bare tok det i munnen og blåste det så inn i de samme kjemikaliene, det var ingen spor av kreft i den. Sa: “Hvor ble det av? I munnen min. Når jeg svelger, går det selvfølgelig ned i magen.” Han sa: “Nå . . .”

⁴⁵ Så kom tanken opp: “Hvorfor sier legene at sigaretter ikke er skadelige?”

⁴⁶ Han sa: “Enhver mann som ville solgt sin førstefødselsrett! En lege som kommer med en slik uttalelse kan gå av med pensjon, for de sigarettsselskapene vil gi ham nok til å pensjonere seg på.”

Han selger faktisk sin førstefødselsrett, for han sverget på å ikke gjøre noe slikt. Men de gjør det likevel.

⁴⁷ Og han sa: “Her er apparatet nå. Vi skal bevise det for dere gjennom vitenskapelig resultater.” Og de hadde Yul Brynner der inne, vet du, filmstjernen. Det, og når den lille, bittelille mengden med nikotin . . . Han sa: “Nå sier de ‘filtertupper.’” Han sa: “En mann som gjør det, viser bare sin mentale tilstand. For hvis du ikke har noe røyk, har du ikke noe tjære, og tjære skaper røyk. Og hvis du røyker en sigarett med filtertupp”, sa, “vil det ta omtrent tre eller fire, for å tilfredsstillere det som én av de andre ville gjort, fordi det kreves akkurat så mye mer tjære for å bli tilfredsstilt.” Hvis du ikke får noe røyk, er det ingen tjære. Man må ha tjære for å få røyk. Så det er det. Sa: “Røyk, hvis du først skal røyke det, røyk en som ikke har noen tupp på seg. Får . . . Én sigarett vil tilfredsstillere der det kreves tre av de andre, for du drar bare inn så mye mindre tjære.”

⁴⁸ Det er et salgstriks! Det er alt nasjonen er full av, salgstriks, skittent og alt mulig annet.

⁴⁹ Og deretter tok han det og viste hvordan den ene lille mengden satte seg fast i halsen eller i lungene. Og først er det hvitt, så blir det rosa, og fra rosa blir det lilla. Partikkelen—partikkelen av den lille cellen så *så* stor ut gjennom mikroskop, men man må selvfølgelig ha et kraftig mikroskop for å se cellen. Så sier han: “Når den blir lilla, da har du kreft.” Han sa: “En mann som røyker én pakke sigaretter om dagen, har sytti prosent større sjanse for å dø av kreft, enn den mannen som ikke røyker.” Og det virker dumt å ta en slik sjanse.

⁵⁰ Nå, og så tok han en annen ting og beviste det, han tok frem en hvit rotte. Og han tok en sigarett og la den i en maskin, og trakk den over en slags gjenstand som lignet hvit marmor, og tok en—en vattpinne, og tok nikotinen fra en eneste sigarett og smurte den på rottens rygg. Hver sjuende dag kom de ut med en ny rotte. Og de måtte ha én for hver dags leksjon. Og de satte inn den rotten i sju dager og tok den ut, og kreften sto *så* høyt på rottens rygg. Noen av dem lever ikke engang de sju dagene ut. Rotten kunne ikke røre seg. Jeg klarte ikke å spise på to eller tre dager etter å ha sett på den vemmelige tingen, sto der med kreften, og den rant nedover bena hans og slike ting, en stor, høy kreftsvulst som hovnet opp nesten en halv tomme på rottens rygg, av nikotinen fra én eneste sigarett. Og tror du det stoppet dem? En stor kar som satt ved siden av meg der, og svetten rant nedover ansiktet hans, sa: “Ganske rystende, ikke sant?”

Jeg sa: “Røyker du?”

Han sa: “Ja, sir, det gjør jeg.”

⁵¹ Jeg sa: “Vel, da burde du slutte med det.” Men saken er; bragder - det de kan bevise at det gjør.

⁵² Nå, jeg forutsa, dersom verden består og hvis sivilisasjonen eksisterer - helt tilbake i forbudstiden da det var en så stor bot for å selge en flaske whisky - at det vil være ti ganger den boten for å selge en pakke sigaretter om noen få år fra nå, hvis sivilisasjonen består. Det er ti ganger verre enn whisky. Det er det sannelig. Det er—det er en morder, det. Og du kan fortelle folk om det, og de bryr seg ikke det grann mer om det. “Det er en holy roller predikant”, og så lar det gå. Du skjønner, saken er, de bryr seg ikke.

⁵³ Men, mitt poeng er dette: hva vitenskapelige ting har vært i stand til å utrette. De var der på verdensutstillingen og viste gjennom vitenskapelig forskning hva vitenskapen har vært i stand til å utrette i de naturlige tingene. Nå er vi her og viser gjennom åndelig forskning hva Gud har vært i stand til å utrette med mennesker som vil tro Hans Ord. Nå, for å oppnå vitenskapelige ting, må du arbeide etter vitenskapelige prinsipper. For å oppnå åndelige ting, må du arbeide etter åndelige prinsipper. Nå, du syns den rotten så forferdelig ut, noe den også gjorde - du skulle ha sett den! Skulle ønske jeg til og med hadde et bilde av det å vise frem. Hvis jeg kunne fått tak i det, ville jeg gjort det, men de ville ikke la deg få det. Men legg merke til. Selvsagt lever rotten bare noen få timer til, noen av dem lever ikke engang de syv dagene ut. Men tenk på det!

⁵⁴ Hvis du synes det der så fortært ut, skulle du sett hvordan en sjel ser ut når den har avvist Evangeliet. Du skulle sett for et vemmelig syn de er. Hvordan en djevel får tak i et menneske og kan forderve en Guds sønn, til en motbydelig skapning, slik han ser ut i Guds øyne. Å, han er kanskje seks fot høy, med skuldre som jeg vet ikke hva, og krøllede hår og *alt*, men det betyr ingenting. Det er det indre i mennesket som er varig. Det ytre er uansett bare støv.

⁵⁵ Så det er bragder, og de viste det frem, hadde denne Space Needle og alt mulig, viste hva de hadde oppnådd, hva de hadde vært i stand til å gjøre, og de forklarte alt om atomene sine og så videre. De hadde en spådom av hvordan Chevroleten kom til å se ut. General Motors hadde det utstilt, hva den . . . i en annen, det neste århundret, hvordan det tjuende århundrets Chevrolet ville se ut. For meg så den ut som et—et gassrør med en hette over toppen av det. Nå viste de hvordan den ville fungere, og at den ville gå på atomkraft med en slags vinge som ville løfte seg over hverandre og styre det hele. Det ville være en—en stor fordel.

⁵⁶ Men jeg lurar på om vi kunne bla tilbake i sidene i Guds Bok, denne morgenen, og se hvordan menigheten vil se ut på den tiden, se de storverkene som Gud har gjort. Å, hvordan hendelser her på jorden alltid representerer noe som kommer fra et annet sted; men når det treffer jorden, er det vanligvis i en fordervet tilstand, fordi den befinner seg i mørkets og syndens verden. Ser dere? Men så er det en sann representasjon i de åndelige sfærer i den

andre dimensjonen. Fra å være i de tre dimensjonene, så har den sjette dimensjonen sin representasjon. Jeg er så glad for det.

⁵⁷ Nå, la oss nå bare se på de bragdene vi har vært i stand til å utrette de siste få årene. Nå, la oss begynne med noe som har skjedd. Jeg skal ikke holde dere lenge, om Herren vil, men jeg vil at dere skal se dette raskt. Og, å, da det kom til meg, følte jeg for å fly av sted. Se nå, nå, for noen få år siden foregikk transporten med hest og vogn - ikke altfor langt tilbake, lenge siden. Jeg gjorde unna kjøringen med hest og vogn, og i salen. Da jeg var gutt på femten - seksten år, red jeg på en hest, og jeg dro til byen med hest og vogn, og kjørte rett forbi denne kirken her, på en gjørmete vei der ute, og her var det en sump full av ugress som var nesten like høyt som bygningen, med hest og kjerre mens jeg leverte smørbønner og ting fra gården.

⁵⁸ Nå kjører jeg forbi her i en trimmet bil. For en forskjell! Hest og vogn-dagene, og så bilens tidsalder.

⁵⁹ Og så kom flyet dager, som gikk fra jorden og opp i luften. Nå, hvis dere følger med - like sikkert som at denne bragden ble utført av vitenskapen, hvis personen har et åndelig sinn og forstand, så representerte det, et storverk i Guds husholdning med Hans Menighet. Nå, dagene . . .

⁶⁰ Og, husk, budbæreren kommer alltid på slutten av Budskapet. Vi vet hvordan vi mottok det i menighetstidene der.

⁶¹ Nå, hvem var hest og vogn-dagene? Det var avslutningen på den lutherske tidsalderen. Ser dere, hest og vogn-dagene. De trodde på rettferdiggjørelse. Gud som førte Menigheten ut fra romanisme, katolisismen, Han førte den inn i dens første åndelige storverk, at: "Den rettferdige skal leve ved tro." Det var hest og vogn-dagene, da de kom fra . . . til hest og vogn-dagene, som tok slutt.

⁶² Nå, det neste storverket som mennesket utrettet når det gjaldt transport, var bilen. Og, legg merke til, den bilen øker hele tiden i sin kraft.

⁶³ Nå, ved slutten av Wesley's tidsalder, brakt inn ved et åndelige storverk: helliggjørelse, som betyr at menigheten ble løftet fra en rettferdiggjort tilstand til en helliggjort tilstand.

⁶⁴ Nå, jeg vil at dere skal huske dette mens vi går videre: at den menigheten som kalles "kirke" ikke er Menigheten. Menigheten er Menighet, åndelig! Titalls tusen ganger tusen av lutheranere som ble medlem av kirken, visste ikke mer om rettferdiggjørelse enn en purke vet om en damesal. De—de visste ingenting om det. Og i Wesley's tidsalder, hvordan de titusener bekjente helliggjørelse, de visste ikke noe mer om Guds helliggjørende kraft enn—enn en kanin vet om truger. Skjønner, de visste absolutt ingenting om det.

65 Men det var et folk som oppnådde dette. Halleluja! Dere ser hvor jeg vil hen. Det var noen som visste hva “rettferdiggjort” betydde i Guds øyne, “å ha fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.” Det var noen av de lutheranerne som var lojale. De trodde Det. Uansett hva Den katolske kirke sa, trodde de Guds Ord og sto på Det, fordi budbæreren i den tidsalderen forkynte at “den rettferdige skal leve ved tro”, og de trodde på en rettferdiggjort tilstand. Og de var i stand til, ved Guds nåde, å oppnå rettferdiggjørelse, å ha fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.

66 Nå, vi legger merke til igjen, sammen med metodistene kom helligjørelse. Det var mange av disse metodistene som faktisk ble helliggjort. Nå, det var mange av dem som hevdet det, men visste ingenting om det. Metodistkirken lærte helligjørelse. De sa at de bøyde seg ned og gråt, og reiste seg opp igjen og sa: “Ære være Gud, jeg er helliggjort!” Og de fortsatte å leve akkurat som de alltid hadde gjort. Men noen av disse mennene og kvinnene ble faktisk helliggjort fra verdens ting, og levde et innviet, atskilte liv. Hvorfor? Det var bilens tidsalder som tok i bruk mer hestekrefter. Bilen, den gamle T-modellen, hadde vel en femten-tjue hestekrefter. Ser dere, de hadde femten eller tjue hester sammenpresset i en liten motor som det. Helligjørelse! Når vitenskapen utrettet noe i—i—i det naturlige, utretter Gud noe i det åndelige. Ser dere, det skjer noe hele tiden. Og så, etter helligjørelsens tidsalder . . .

67 Nå, vi ser på menn som gamle Bevington. Mann, hvem kunne vel vært en større mann enn gamle broder Bevington? Og se på John Wesley, George Whitefield, Finney, Knox, mange av disse gamle metodistene som ofret alt. De gikk gjennom et helvete på jord, pine, fordi de trodde at Guds Ord lærte helligjørelse, det andre stadiet av nåden, og de holdt fast ved det, og de trodde på det, og de gjorde underverker med det. Akkurat det samme som Henry Ford og de andre gjorde med transporten, da de førte den gamle T-modell Forden opp på siden av hesten, han beveget seg videre og forbi hestedagene. Og Wesley beveget seg videre og forbi den lutherske tidsalderen.

68 Og så kom pinsen. Og etter hvert som verdens vitenskap var i stand til å utrette en—en bilmotor, Wright-brødrene som skapte eller laget, rettere sagt produserte flyet, så var flymaskinen langt over bilen på jorden, fordi den steg opp i luften. Nå, Wright-brødrene var, gjennom sine prestasjoner, i stand til å ta vitenskapen og modellere noe her på jorden, for å vise at en stor åndelig ting var i ferd med å inntreffe. Og da Wright-brødrene klarte å oppnå å løfte en manns føtter opp fra bakken, falt pinsen og steg til værs gjennom en åndelig gave, med dåpen i Den Hellige Ånd. Han steg til værs! Åh, halleluja! Fikk føttene hans opp fra bakken, så han kunne—han kunne bevege seg fritt, kom seg opp i luften! Å, hvor langt over hest og vogn han var!

Hvor langt over bilen han var! Han var oppe i luften. Den dunket og peste og bråkte, men den fløy. Ser dere, hva mennesket oppnår på jorden - for de kommer fra ting som ikke er synlige. Gud var i stand til å oppnå noe gjennom et Åndsfylt folk som hungret og tørstet, og de som ville holde fast ved Ordet.

⁶⁹ Nå, hvis ikke Wesley hadde gått ut på Ordet og fått et dårlig rykte bak seg, ble kalt en gal mann, og alt mulig annet, ville han aldri ha vært i stand til å oppnå det. Men Wesley var en av Guds store vitenskapsmenn. Luther var en av Guds store vitenskapsmenn. De brydde seg ikke om hva kirkene sa, hva organisasjonene sa. Luther brydde seg ikke om hva katolikkene sa, han trodde at den rettferdige skal leve ved tro! Halleluja! Og han tok Guds kjemikalier fra Ordet og satte dem sammen, og menigheten beveget seg ved tro. Wesley satte det sammen ved Blodet, og beviste det ved Blodet, og menigheten ble helliggjort. Pinsevennene trodde at dåpen i Den Hellige Ånd, at løftet er til deg og dine barn og dem som er langt borte, og de satte kjemikalierne fra Ordet sammen, og de beveget seg opp i luften. Halleluja! De beveget seg ut, fordi de var i stand til å kunne utrette noe slikt.

⁷⁰ Nå, hvorfor gjorde disse mennene dette? Hvorfor oppdaget Luther det? Hvorfor oppdaget Wesley det? Hvorfor fant disse andre det? Fordi materialet som kunne lage en T-modell Ford, lå her på jorden. Det fantes elektrisitet som kunne få en—en bil til å gå. Det var bensin i jorden, det fantes stempler og så videre, alle de mekaniske delene, karbonet til generatoren, og alt de måtte ha for å skape disse greiene - og legg merke til, fremstille det . . . rettere sagt, ikke skape det. Gud er Skaperen; Han lot det ligge her. Men mennesket som trodde på det i den vitenskapelige sfæren, i det naturlige, trengte dypere inn i det, og de ville ikke ta et *nei* for et svar, de trodde på det, det var en åpenbaring i deres hjerte, og de holdt fast ved det inntil de beviste at det var rett.

⁷¹ Det var slik John Wesley beviste helliggjørelse. Materialet lå her - Guds Ord som brakte det fram. Han trodde på det! Uansett om hele kirken, den anglikanske kirken og alle de andre vendte ham ryggen, holdt han fast ved sin overbevisning, og han beviste det. Og pinsevennene kom og beviste, fordi de hadde materialet, at Den Hellige Ånd var sann. Og de steg opp i luften.

⁷² La dere merke til at den ene—den ene av disse vitenskapelige prestasjonene fulgte den andre, og utfylte den andre. Det var bare mer avansert. Ser dere? Bilen var en mer avansert form for transport enn hesten, og flyet var en mer avansert form for transport enn bilen, men de ledsaget hverandre. Hestekrefter! Amen! Hvis det er hestekrefter, hva da med Guds kraft? Hva med Den Hellige Ånd og kraft? En Hellig Ånds kraft som kan rettferdiggjøre deg, den samme Hellige Ånds kraft kan helliggjøre deg. Den samme Hellige Ånds

kraft som helliggjør deg, kan fylle deg med Sitt Nærvær. Og beskjedne vitenskapsmenn, som ikke kjente sin ABC, oppdaget det. Hvorfor? De var åndelige vitenskapsmenn. Amen. De så det, de trodde det. Mennesket gjorde det ved utdanning, den naturlige vitenskapsmannen. Den åndelige vitenskapsmannen gjorde det ved åpenbaring. Den ene ved utdanning, den andre ved åpenbaring. Å, om vi bare kan være mottakelige. Det ligger alle slags materialer her. Det er sant.

⁷³ Nå legger vi merke til hvordan det går, hvordan Gud var i stand til å oppnå det. Pinseveennene ble tatt opp i luften. Hvordan de . . . Da ble det gjenopprettet til menigheten; helbredelse, tungetale, åpenbaring, Åndens gaver. Det, Luther visste ingenting om det, heller ikke gjorde Wesley. De forkynte det aldri, de visste ingenting om det. Det hørte ikke til deres tidsalder.

⁷⁴ Hva ville vel Henry Ford visst om et fly i de dager, før Wright-brødrene? Ser du, de ville ikke ha visst om det. Da er det det samme som at - mannen der bak som kjørte hest og vogn for fem hundre år siden, ville ikke visst noe om en vogn uten hester, bortsett fra at Bibelen sa den ville komme. Så de var i stand til å oppnå det ved vitenskapelig forskning. Og når det skjedde på jorden, representerte Gud det med et storverk i Sin Menighet. "For de ting som er til, som er synlige, ble skapt av ting som ikke er synlig." Skjønner, det er gjenspeilingen av det.

⁷⁵ Nå, nå har pinsetidsalderen, i de siste femti årene, sendt en vekkelse verden rundt, med alle slags ting i seg. Og de har hatt helbredelser, og sykdommer som ble helbredet, lamme som ble helbredet, blinde som fikk synet gjenopprettet. Tror du verden trodde på det? Nei, sir. De trodde ikke på Luther. De trodde ikke på Wesley. De trodde ikke på pinseveennene. Men Gud tok Bibelen, i sin forskning - en mann som var villig til å gjøre det, tok Bibelen og beviste for den at Den var sann. Amen. Nå må vi huske det, vi må tro det, når vi ser at disse tingene var et forbilde. Nå har vi levd ut pinsetidsalderen. Pinsetidsalderen, som jeg har bevist der borte, går over i den Laodikeiske tidsalder.

⁷⁶ Men nå har noe annet skjedd. Vi har en astronaut nå. John Glenn var vår første astronaut. Og vi finner ut at det er så langt over flyet, flyet kan bare nå så langt som dets trykk tillater og så videre. Men dette er ved en atomkraft, en større kraft som presser ham så mye høyere enn et fly, at et fly - det kan ikke engang- engang sammenlignes. Det er sant. Han var i stand til å gjøre det. Vel. Nå har vi en astronaut, naturlig tidsalder.

⁷⁷ Og husk, budbæreren kommer alltid på slutten av det forrige budskapet. Vi har bevist det der. Nå er vi på astronaut-stadiet. Amen og amen! Gud har . . .

⁷⁸ Vitenskapen har vært i stand til å bevise at det finnes en astronaut som kan dra så langt at du ikke kunne se det med dine

naturlige øyne, og den kan dra uansett om det er noe trykk der eller ikke. Han kan bare dra rett ut, fordi han er i en trykksatt tank; og han kan dra opp dit og seile omkring og se verdenene rundt seg. En astronaut! Å, du verden, for en tidsalder som er i ferd med å komme! Ja, sir, overskride alle naturlige ting, og feie tvers gjennom og helt ut dit.

⁷⁹ Hva representerer det? En åndelig tidsalder, en åndelig tid hvor Gud skal ha åndelige astronauter. Amen! De er her akkurat nå! Halleluja! Ørnene i luften som kan stige over alle andre fugler, seile over alt sammen, åndelige astronauter (Glory!) som kan ta Guds ord og bevise at Han er den samme i går, i dag og for evig. En åndelig astronaut! Å, du verden! Glory! Det får meg til å føle meg vel, det å leve i denne tidsalderen! Nå, for en vidunderlig ting for en åndelig astronaut! Ser dere? Hva er det? Hva har de naturlige vitenskapsmennene gjort? Har vært i stand til å oppnå det. Og Gud, gjennom mennesker som ville holde seg til Bibelen og si at “Han er den samme i går, i dag og for evig”, og ikke var redde for løftet, uansett hva noen sa, men holdt fast ved det. Hva er det? Du er i ferd med å bli en astronaut som kan dra så langt at det er hinsides kirkesamfunnenes tenkemåte. Det er hinsides alt annet. Det er hinsides kirkens ting. Der ute med Gud og Ham alene, blir du værende. Astronauter!

⁸⁰ Og husk, for å kunne bli en astronaut, måtte de gå inn i en tank, og de kan ikke kontrollere seg selv. Det kreves en radarkraft, en atomkraft for å løfte ham ut bortenfor rommet, og deretter blir han styrt av et tårn. Glory! Guds åndelige astronauter er akkurat slik! De kommer inn i en tank, og inn på et sted, inn i et legeme, og det legemet er Kristi Legeme. Da er det ikke dem, det—det er ikke, det var ikke John Glenn, det var—det var tanken han var inne i. Det var maskinen. Han bare satt der, han gjorde ingenting. Han hadde bare det ekte, rene motet til å gå opp dit og si “det er riktig”, fordi vitenskapen hadde bevist det.

⁸¹ Gud vil ha mennesker som kan komme inn i Kristus og tro at Han er den samme i går, i dag og i all evighet, og ikke bruke sin egen tenkemåte, bevege seg ut i rommet, kontrollert av Den Hellige Ånd. Amen. Astronauter! Puh! For et enormt sprang det er fra den gamle hesten og kjerra! Hvor langt er det ikke selv fra flyet! Hvor langt er det ikke fra rettferdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd! De er i ferd med å bli ørner. Først var de firfisler, så ble de kyllinger, så ble de kråker, men nå er de ørner. Ingen kan følge dem!

⁸² En ørn er en spesiell fugl. Den kan nå høyere enn noen annen fugl. Han er utrustet til å se, og til å holde hodet kaldt når han kommer opp dit. Det er noen mennesker som kan hoppe høyt opp, og som ikke vet hvor de er, når de har kommet opp dit, for han kan ikke se lenger enn dit han har hoppet. Men det er noen som kan se seg tilbake og se hva som foregår. Det er ørnen.

Han kan stå der til han har oversikt over det, og venter til han hører et budskap som forteller ham hva han skal si. Det er Guds astronaut. Ser dere? Det har fulgt alle de andre framskrittene, så hvorfor skulle det ikke følge dette framskrittet?

⁸³ Astronauter for Jesus. Amen. Han drar ikke engang ut ved egen kraft. Han blir skutt ut. Det eneste han gjør, er å gå inn i den. Det er alt du trenger å gjøre, er å gå inn i den, så vil Gud sørge for både utskytingen og plasseringen. Det er ikke bensinkraft lenger heller, en eller annen kirkelig læresetning. Det er Guds atomkraft som dytter deg rake veien ut av rommet der ute. Amen. Åh! Ja, hva er det, disse astronautene? De har . . . De nøyde seg aldri med bare ordet *rettferdiggjørelse*, bare ordet *helliggjørelse*, han har gått inn i hele Bibelen. Amen. Han har gått inn i alt av det, fordi han vet at Gud er i stand til å oppfylle hvert eneste løfte Han noen gang har gitt. Han bare sitter der og venter. Åh, du! Ordet er nødt til å manifestere Seg Selv. Hvis du er syk, og en astronaut, bare husk: Gå inn i Kristus, vent på nedtellingen. Det er alt. Han vil avfyre skuddet, ikke bekymre deg. Nå, vært i stand til å oppnå det, fordi Gud lovet det.

⁸⁴ Nå, hvor mye større er ikke da astronauten, disse tingene nå, fra den gamle hestekraften, bil-kraften og—og fly-kraften! Ser dere, astronauten, han er så høyt oppe at han kan se ting som en mann i hest og vogn ikke kunne se. Han er så høyt oppe at han kan se ting som en mann i en bil ikke kan se. Han er så høyt oppe at han kan se ting som en mann som flyr et fly ikke kan se. Han har gått langt forbi fornuften. Amen. Glory! Slik er det. Han har gått forbi ethvert framskritt mennesket kunne tenke ut, organisasjonen, kirkesamfunnet: “Du må være metodist, baptist eller tilhøre *denne* her, oneness, twoness”, eller hva det nå enn er. Han er en astronaut, han har seilt av sted helt ut i rommet. Amen. Hvor takknemlig jeg er!

⁸⁵ Og husk, astronauten er kontrollert av en radarkraft. Dere så dem bringe John Glenn inn. Jeg så ned dit på Kape Canaveral og så den der svære radargreia, og du kunne ikke engang se ham noen steder, men du kunne se hvor han var ut fra hvor den radaren pekte. Det var der han befant seg. Ser du? Og vi har en radar også: bønn. Bønn er den radarkraften som styrer astronauten. “Be Faderen om hva som helst i Mitt Navn, og Jeg skal gjøre det.” Ser du? Bare følg med på hvilken vei bønnen går, så kan du se hvilken vei han peker. Amen. Bare følg med på hvordan menigheten ber, så kan du se hvilken vei missilene vil fly. Du kan se det på—på den måten astronautene reiser, ut fra hvordan menigheten ber.

⁸⁶ Han ber: “Herre, vi tror selvsagt ikke på disse tingene.” Åh—åh! Den astronauten er på vei ned. Det er alt. Å, broder!

⁸⁷ Men når alle ting er mulig: “Herre, utøs Din Ånd over menigheten og gi den det vi har behov for. Utøs Den Hellige

Ånd over oss, og bare før oss ut av enhver fornuft og tro at det Ordet er rett, og at vi skal stå rett ved Det.” Se hvordan skjermen da begynner å heve hodet sitt slik, ser dere. Astronauten fortsetter videre og videre og videre, langt oppe i luften. Hmh! Vidunderlig! Det går forbi ethvert kirkesamfunn, går forbi enhver trosbekjennelse.

⁸⁸ Husk nå, rettferdiggjørelse er knyttet til en trosbekjennelse, det er riktig, du tror på rettferdiggjørelse, omtrent som lutheranerne og noen av deres satellitter. Det er det de er, satellitter, men de har ikke lettet fra bakken ennå. Ta helliggjørelse og deres satellitter. Du sier: “Hva er satellittene for lutheranerne?” Vel, Kristi Menighet og den gjengen der. “Hva er satellittene for Wesley, for metodistene på den måten?” Nazarene, Pilgrim Holiness, deres satellitter. Og så pinseveennene og deres satellitter, flyet, ja visst, oneness, twoness, threeness, fourness, alle disse oppover, Foursquare, Church of God, alle fremdeles låst i trosbekjennelser i kirkesamfunn.

⁸⁹ Men astronauten bryter lydturen. Han bare fortsetter rett gjennom. Han hører ingenting. Åh, du! Han bare går forbi alt sammen. Ser du, han er langt der oppe hvor alle ting . . . Han lever i Guds Nærvær. Ja, sir. Han lovet det, Hans Ord sier at Han er Øverstepresten. Ser du den kjempestore radaren som står der ute og beveger seg? Se Ham i møtet. Du kan se når Den Hellige Ånd kommer ned i form av en Ildstøtte, slik Han har lovet. En mann kommer ikke til å sitte der og prøve å resonanere seg fram til Det med vitenskap, en sann troende. Hva er Han? Han er en Radarskjerm. Se Ham. Han begynner å peke rundt. Amen. Og den fanger opp den der, den astronauten. “Du har kreft. Du har *det-og-det*. Du er *Den-og-den* fra det stedet. Herren Jesus gjør deg frisk.” Halleluja! Han seiler av sted. Astronauter! Åh, du store, for en Menighet Den burde være! Den er her.

⁹⁰ Bragden er bevist av vitenskapen. De viste det der borte på Verdensutstillingen. Vi har det. Amen. Det blir bevist overalt, den astronaut-alderen vi lever i. Ser du: “Det ble gjort av ting som ikke er synlige.” Skjønner, det ble gjort av noe fra Himmelen. Det er Gud Selv; du er i den sjette dimensjonen. Det er Guds kraft. Vi har kommet til det punktet at vi har blitt løftet opp i den dimensjonen, hinsides dette med å gå til graven og gråte, dette med å henge sørgeflor på dørhåndtaket og si farvel for alltid. Halleluja! Vi har allerede kommet oss inn i astronauten, og seilt av sted der ute og sett hvordan det er, og vendt tilbake. Glory! Vi skal til Hjemmet hinsides himmelen der ute, hinsides menneskets fornuft. Hvordan de gamle vil bli forvandlet i et nu, i et øyeblikk. Vi skal se dem der, gamle menn og kvinner, unge igjen. “Hvordan vet du det?” Bibelen lærer det! Og Gud skjøt en astronaut opp dit, vi vet hva alt dette dreier seg om, kom tilbake. Det er ingen grunn til å bekymre seg for å dø. Å dø er ingenting. Ja visst, det er

å leve. Ja, visst. Det handler bare om å få føttene opp fra bakken, så vi kan dra. Åh, så vidunderlig!

⁹¹ Han har lovet alle disse tingene i Sitt Ord, for Hebreerne 13,8 sier: "Han er den samme i går, i dag og for evig." De tingene Han var i stand til - Gud kunne utrette det gjennom ett menneske som ville overgi seg til det, til Guds Ord, fordi, som jeg sa i går kveld, han sto alltid med Ordet.

⁹² Nå, vet du hva, astronauter er egentlig ingen ny ting. Hva med Elias? Hvis ikke han var en astronaut, så har jeg aldri sett en. Han dro dit John Glenn aldri engang tenkte på å dra.

⁹³ Vel, du vet, de hadde en som tok av i sakte film en gang. Navnet hans var Enok. Han bare spaserte oppover, men han var en astronaut. Ja visst. Han var trykksatt, han trengte ikke å bli forvandlet, ingenting. Nei, han var allerede trykksatt da han begynte å gå. Bare vandret rett ut av alle dimensjonene og alt sammen, vandret ut i Guds Nærvær.

⁹⁴ Og så var det en gammel kar som var trett og ikke kunne gå så bra lenger. Han hadde kranglet med Jesabel, og hennes korte hår og sminke og alt sammen, helt til Gud bare sendte en vogn ned, sa: "Jeg skal bare la deg kjøre opp gjennom skyene i ettermiddag." Astronaut!

⁹⁵ En gang kom Én for å dø for resten av oss, og Gud reiste Ham opp på den tredje dagen. Og fem hundre menn sto der og så Ham bli tatt opp i skyene, mens en Røst sa: "Jeg skal komme igjen." Og Engler kom tilbake og sa: "Denne samme Jesus som ble tatt opp, Mester-astronauten, vil vende tilbake igjen på samme måte, i den samme slags bolig som Han er i, et legeme, udødelig." Halleluja! "Og vi skal få et legeme lik Hans Eget herlighetslegeme, for vi skal se Ham som Han er." Åh, halleluja! Han brøt alle lydjurene, alle fornuftens barrierer, og gikk hinsides fornuften, gikk hinsides alt annet.

⁹⁶ Og ethvert menneske som noensinne lever for Gud, må gå hinsides de fem sansene, han må gå på forbi all utdannelse, og enhver prestasjon som mennesket har vært i stand til å utføre, og tro på Gud, bryte alt og legge det til side, og stige opp i Himmelen. Amen. Å, hva astronauter og så videre har oppnådd i det naturlige, har Gud vært i stand til å gjøre gjennom Sin Menighet, gjennom det åndelige, gjennom et åndelig folk som vil tro. Enhver mann eller kvinne som når som helst våger, når som helst, å ta Gud på Hans Ord, er en astronaut.

⁹⁷ De vil si: "Åh, det er ikke fornuftig. Hører du disse menneskene som gråter, roper, hører du dette? Å, det er ikke engang fornuftig." Det blir ikke forstått.

⁹⁸ Noen sa til meg, sa: "Du hadde en drøm, broder Branham, da du så det stedet." Jeg hadde ikke noen drøm. Jeg sto der oppe og så ned på der jeg lå på sengen. Jeg kan ha drømt på sengen, men jeg var her oppe og så ned på meg selv. Ser du? Å, Han bare

ga meg en liten astronaut-tur den morgenen, for å vise meg hvor jeg skal dra. Og det viser at radaren din vil peke det ut, nøyaktig hvor det er. Nå, det er ikke meg, det er Ham. Det er din ånd i deg som tror på det Budskapet, og det er Den Hellige Ånd som står her hvor jeg er, og du tror det på den måten og det oppnår kontakt; og her kommer det rett tilbake, svaret ditt. Astronaut! Amen. Å, så vidunderlig! Ja, sir.

⁹⁹ Flott, vitenskapen har gjort en stor ting. Og, vet du, de har gjort det så stort, at de begynner å bli redde for seg selv. Det er riktig. De har oppnådd så mye storhet, at de er redde for seg selv. Vet du, de sa her for omtrent to år siden at det var "tre minutter før midnatt". De er redde. Hva er det de holder på med? Nå, mennesket har vært i stand til, i det naturlige, i en naturlig astronaut, nå har han vært i stand til å frembringe denne astronauten. Og han tror nå at når Russland noen gang begynner å sprengte dette landet i luften, eller et annet land, så skal han seile av sted til månen.

¹⁰⁰ Jeg så den søtteste lille ting her om dagen, det var virkelig søtt. Det var to små indianere som sto og snakket med hverandre, små kulemager, vet dere, sånn som det, og en fjær opp bak hodet, og bare håndhilste på hverandre og klappet på hverandre. Sa: "Broder, vi vil snart få landet tilbake for oss selv, den hvite mann skal til månen." Sa: "Vi vil snart få landet vårt tilbake igjen. Den hvite mann reiser over på månen, så vi vil få vårt eget land tilbake." Det er helt i orden.

¹⁰¹ Å, nå ønsker de alle å lage en hel mengde av disse astronaut-boksene, så de kan komme seg inn i dem. Og atomalderen kommer, de kommer til å sprengte verden i filler, de bare trekker i *denne* og drar alle sammen til månen, tar en tur til månen og blir ferdig med det hele, og så vil de bare lage seg en ny økonomi på månen. De kommer ikke til å komme der. Jeg tror ikke, av hele mitt hjerte, at de noensinne vil komme der. Ser du?

¹⁰² Men, samtidig har den ekte, sanne troende i Kristus gått inn i sin Astronaut. Amen. "Ved én Ånd er vi alle døpt inn i én Astronaut." Å, ett Legeme! Det tåler alle slags trykk. De har prøvd det i en ildovn, det tåler ild, så det kan ikke brenne opp; sju ganger hetere. De har prøvd det i alt mulig, og det kommer ut like helt. Så de åndelige vitenskapsmennene har vært i stand til å bevise at de tåler hva som helst. Så den—den virkelige åndelige troende har utrustet seg og kommet seg inn i Guds Astronaut, Kristus, og tror alle ting; legger til side sine trosbekjennelser, pinsevennes trosbekjennelser, baptistenes trosbekjennelser, metodistenes trosbekjennelser. Han har akkurat kommet seg inn i Astronauten og sier: "Herre, når er den klar?" Å, du! Hva er det han gjør? Han kommer på små møter, han lytter til nedtellingen fra Guds Ord.

¹⁰³ Du vet, da John Glenn satt der den morgenen, lyttet de til

nedtellingen. “Ti, ni, åtte, syv, seks, fem, fire, tre, to, en, null.” Ser du? Og nå har det kommet til et punkt hvor det sies: “Det er tre minutter til noe skal ta av.” De vet ikke hva det er. “Tre minutter til vi når nullpunktet.”

¹⁰⁴ Legg nå merke til, den sanne troende er i Kristus. Ingen fordømmelse for dem som er i Kristus. Forkynn Ordet, hold deg rett med Ordet. Jeg bryr meg ikke om hva denominasjonene sier, de kommer til å tro Det. De vil stå rett der, fordi det er Ordet. Denominasjonene lager et voldsomt styr og utstøter dem, jager dem på dør, og sier “de er gale”, alt mulig slikt. Men de holder seg rett med Ordet. Så lenge Gud lovet det, holder de seg der, fordi de er astronauter. De tror Ordet. Og det er ingen måte å bli kvitt dem på. De kommer til å forlate dere uansett, så bare—bare la dem være i fred en stund.

¹⁰⁵ Men de er der inne, sitter i Himmelske steder i Kristus Jesus og lytter til nedtellingen, *Menighetstidene* og så videre. Glory! Det gjør deg glad, gjør det ikke? Lytter til nedtellingen! Hva er nedtellingen? “Alle disse tingene var lovet, her er hvor det skjedde. Alle disse tingene var lovet, her er hvor det skjer. Der et løftet finnes, her er hvor det skjedde. Det resultatet Han lovet for i dag, her er det, rett iblant oss.” Hva er det de gjør? Lytter til nedtellingen. Hvor langt har den kommet? Hele veien fra Luther. Nedtellingen! “Rettfærdiggjørelse, helliggjørelse . . . Ti, ni, åtte, syv, seks, fem, fire, tre, to . . . Dra opp!” Hva er det de gjør? Venter på avgangen, nullpunktet. Amen.

[Broder Branham spilte inn denne ekstra avslutningsdelen åtte timer senere, som er satt inn her som paragraf 106-111. Han forklarer dette under sin kveldspreken, *I Hans Nærvær*, paragraf 4-5—Red.]

¹⁰⁶ Denne store baneferden som Menigheten gjør seg klar til, og det store tidspunktet for nedtellingen, jeg ønsker å forklare for dere hva jeg tror nedtellingen er. Nå, jeg tror vi nettopp har vært igjennom det i menigheten her. Og nå legger dere merke til at når den naturlige astronauten gjør seg klar til å forlate jorden, så er det en nedtelling som starter fra ti tilbake til null. Nå, jeg har ikke prøvd å bryte ned dette Budskapet og gi det en åndelig anvendelse, siden det ville tatt for mye tid denne morgenen. Men jeg ønsker å prøve å forklare dette for dere, at *ti* er tallet for “verdslighet”, mennesket. Men *sju* er tallet for “Guds fullkommenhet”. På seks dager skapte Han himlene og jorden, og på den sjuende hvilte Han. Og seks tusen år skal verden kjempe mot synd, eller menigheten kjempe mot synd, og det sjuende er Tusenårsriket, Sabbaten.

¹⁰⁷ Sju er Guds fullkomne tall. Og nå har Han gitt oss den korrekte nedtellingen, og Hans nedtelling er ikke ti, men sju. Vi har nettopp vært gjennom det i de *Syv Menighetstider*. Nå finner vi ut, og over i Åpenbaringen at den første nedtellingen

var den første tidsalderen. Den andre nedtellingen, den andre tidsalderen. Og videre til den sjuende nedtellingen. Og her synlig foran oss, slik bildet er tegnet, så hadde vi denne nedtellingen. Det første tallet som ble telt var Efesus. Det andre tallet som ble telt var Smyrna, Smyrna. Deretter Pergamon. Tyatira. Femte var Sardes. Sjette var Filadelfia. Og det sjuende var Laodikea, den siste menighetstiden. Da er det null-tiden, for at Menigheten skal dra, etter at menighetstidene har tjent sin periode. Nå, vi vet at Tyatira tidsalder har kommet og gått, og Efesos tidsalder har kommet og gått, Filadelfia tidsalder har kommet og gått. Og vi er i den sjuende menighetstiden, på slutten av den, Laodikea tidsalder. Og det er nedtellingen.

¹⁰⁸ Hvis du legger merke til i våre tidligere leksjoner om menighetene, så holdt Han *sju stjerner* i Sin hånd, som vi fant ut var “sju tjenere i de sju menighetstider”. Hver eneste en av dem er fullkomment identifisert, ettersom Gud foretok Sin nedtelling. Helt fra tiden Han dro, og inntil tiden Han kommer tilbake, samler Han sammen et folk for Sitt Navns skyld. Begynte på Pinsefestens Dag. Den første, Efesermenigheten, stjernen og budbæreren til den menigheten tror vi er Paulus. Han har kommet, og nummer én har blitt telt av. Den andre menighetstiden, som er Smyrna, var Irenius, den store Guds hellige som ledet menighetstiden mot slutten. Den tredje menighetstiden, som var Pergamon, var Columba, som var en stor Guds hellige. I løpet av den mørke tidsalder, i forfølgelsen, den fjerde tidsalderen og den fjerde tellingen, Martin av Tours, en stor Guds hellige som kom fra Frankrike. Den femte menighetstiden, og dens budbærer var Martin Luther, i nedtellingen. Den sjette tidsalderen var John Wesley, i nedtellingen.

¹⁰⁹ Nå er vi i den sjuende tidsalderen, Laodikea menighetstid. Og vi ser etter den store budbæreren for Elias’ andre komme, i nedtellingen. Og så snart det viser seg, da er det nullpunktet og Menigheten setter kursen Hjem, drar ut i rommet, inn i Himlene, videre forbi måne, stjerner og alt annet, og møter Jesus.

¹¹⁰ Hvor kom dette fra og hvor gikk de? Inn i denne Astronauten. Hvordan kom folket inn i Astronauten til å begynne med? Det er slik de vil måtte komme inn i det på ethvert sted, hver gang. Det er riktig. Må komme inn på samme måte som de første gjorde, på grunn av dette store omløpet til en stor gruppe mennesker. For på Noahs tid fantes det bare én dør, og den døren var den eneste inngangsdøren. Alt som kom inn, uansett om de gikk til første etasje under rettferdiggjørelse, andre etasje, eller tredje etasje, så kom de alle inn gjennom én dør. De kommer alle på samme måte.

¹¹¹ Og det er det samme i denne astronautens tid. Vi må komme på samme måte, komme ved den samme måte, ved det samme Budskapet, ved den samme Kristus, ved den samme Kraften som

de mottok på Pinsedagen. På samme måte! Det har hele tiden vært den samme Ene, fordi Det er den samme Døren. Og hvordan kommer vi inn i dette legemet? Gjennom Døren. Og Jesus er Døren til dette Legemet. Så vi kommer inn og blir født inn i Guds Rike, gjennom Døren, Jesus Kristus. Og nå er Døren i ferd med å lukke seg, ved Laodikea, siste nedtelling, og Menigheten gjør seg klar til å inntre i sin bane over alle trengsler, alle ting, og sveve sin vei inn i Himlenes himler, og bære Menigheten til Guds favn. Amen. [Tomt område på lydbandet—Red.] Amen.

¹¹² Morgenen da Johns . . . denne Glenn tok av der nede, lå alle på sine ansikter, gråt og ba, og lurte på hva han ville være i stand til å oppnå. Og første som skjer: ilden begynte å spre seg fra disse atomene, idet det enorme missilet løftet seg der ved Cape Canaveral, og steg opp i luften på den måten, og folk skrek og gråt og lurte på hva som ville skje med astronauten deres som var på vei opp.

¹¹³ Å, men Menigheten, glory, hun sprer også noe ild. Amen. Nedtellingen er i gang! Amen! “Rettfærdiggjørelse, helliggjørelse, dåpen i Den Hellige Ånd, Laodikea menighetstid”, vi er ved enden! Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig! Hva er i veien? “Ti, ni, åtte, sju, seks, fem, fire, tre, to . . . null!” De kommer ikke til å gråte, men det vil være sang og jubelrop og lovprisning av Gud, idet Menigheten gjør sitt astronaut-rykk opp mot skyene for å være med Jesus Kristus. Amen.

¹¹⁴ I den naturlige bragden, blir de tatt med til månen. I den åndelige bragden, tar vi av mot Himmelen. Amen! Den naturlige astronauten prøver å finne seg et sted på månen. Vi har allerede fått oss en plass i Himmelen, helt ferdig. “I Min Fars Hus er det mange rom. Jeg vil gå og berede et sted for dere, og sende en Astronaut tilbake for å hente dere.” Nedtellingen er i gang! Tror dere på det? Amen. Nedtelling! “Ti, ni, åtte, sju, seks, fem, fire, tre, to, en, null!” Ilden begynner å spre seg, tjenesten krones i Herlighet. Halleluja! Og den gamle raketten begynner å ta av, ikke rettet mot månen, men rettet mot Herligheten. Der borte er hun, Guds ild sprer seg. Den Hellige Ånds kraft løfter henne opp og forbi månen, stjernene, hinsides alt som noensinne kunne oppnås av mennesker. Menigheten vil foreta sin flyvning til Guds favn i Himmelen, en av disse morgene. Venner, mennesket har vært i stand til å oppnå det de har ved sine naturlige ting, og Gud (jeg har bevist det her) har forbilledliggjort det ved det åndelige.

¹¹⁵ La oss komme oss inn i Astronauten, raskt! Dørene vil bli lukket om en stund. Nedtellingen er i gang! Vitenskapen sier at deres nedtelling er tre minutter. Vår kan være foran det, det kan være “en” klar for “null!” La oss komme inn. Tror dere at nedtellingen er i gang? La oss da bøye våre hoder bare et øyeblikk.

¹¹⁶ Far! “Ti, ni, åtte, sju, seks, fem, fire, tre, to . . .” Gud! “Nasjoner bryter sammen. Israel våkner, tegnene som profetene forutsa; hedningenes dager er talte, tynget av trengsler; vend tilbake, å adspredte, til deres eget.” For en dag! Kveldslyset skinner. Å Gud, vi ber om at enhver vantro raskt vil legge til side alle sine skolerte tanker, alle sine ideer som strider mot Ditt Ord, og at de denne morgenen vil komme seg inn i denne herlige Astronauten, fordi vi blir født inn i Den, der inne for å bli en del av Astronauten.

¹¹⁷ Jeg ber, Himmelske Far, og i dette store Kristi Legeme, at Du i dag vil døpe troende med Den Hellige Ånd. Måtte bassenget fylles med mennesker denne morgenen, som bekjenner sine synder og blir begravet i Jesu Kristi Navn, og går om bord i den gamle Astronauten, Herre, som drar forbi månen og stjernene, og drar forbi trosbekjennelser, denominasjoner. Vi har allerede hatt nedtellingen. Du fortalte oss hva som ville skje, de tre - disse tre stadiene av dette. Du har fortalt om menighetstidene, hvordan de ville utfolde seg, den første menighetstid, andre menighetstid, tredje menighetstid, fjerde, femte, sjette. Denne tellingen er sju. Og etter sju - denne tidsalderen, vi er allerede i den, den siste menighetstiden - og nå er nedtellingen i gang. Tidsaldrene er ferdig opptalt: den lutherske tidsalderen, Wesley-tidsalderen, pinse-tidsalderen. Og nå, Herre, samles vi inn i Astronauten, med et stort forstørrelsesglass foran Den, vi kan se Herligheten, se Jesus, se Ham i all Sin kraft, se Ham i alle Hans løfter. Alt som Han lovet, reflekteres på oss. Vi takker Deg for dette.

¹¹⁸ Gud, måtte menigheten i dag raskt komme seg inn i sikkerhetssonen, for snart kommer nulltimen og døren til den store Astronauten vil bli lukket, Astronaut-planet. Og vi vil dra slik Noah gjorde da han gikk inn i sin astronaut, så og si, han fløt inn og over alle dommens vann. Og, Far, vi ønsker å komme inn i Deg, så vi kan være i stand til å flyte gjennom tidens strømmer, videre forbi Mars, Jupiter, Venus, over den melkehvite veien, videre og videre og videre, der den naturlige astronauten ikke vet om noe som helst. Men vi ser at Du lar ham gjøre det som et tegn, for at vi skal være klare til å dra. Vi beveger oss bort fra jorden. Gi det, Herre. I Jesu Kristi Navn, ber jeg om det.

¹¹⁹ Her ligger lommeterklær, Herre, som ligger her, som syke mennesker har sendt. De tror, Herre. Og måtte de bli fullverdige astronauter denne morgenen. Måtte kraften fra den Allmektige Gud, som reflekterer Sin Bibel på dette - at de fra Paulus' legeme tok, lommeterklær og forkle, og de syke og plagede ble helbredet. Måtte den astronaut-troende, når dette rører ham, ta av, Herre. Legg sykdommen bak! Måtte enhver syk person her akkurat nå, Herre, komme seg rett inn i Kristus Jesus, inn i Hans Ord, Hans løfte. Og som sier: “Hva enn dere ber Faderen om i Mitt Navn, det vil Jeg gjøre.” Måtte de begynne å telle: “Ti, ni, åtte, sju, seks, fem, fire, tre, to . . . null. Dra av sted, Herre!” Måtte de reise seg fra

feltsenger, bærer, hva det enn måtte være. Måtte de reise seg fra sin fastlenkede sykdom, å dra ut dit i det ytre rom, hvor verken legenes vitenskap eller noen av de andre vet noe som helst, der Guds kraft har lovet, ved den vitenskapelige granskningen av Bibelen her, eller rettere sagt, den åndelige granskningen av Bibelen; for å vise at Gud alltid var Gud, fremdeles er Gud, og at Han alltid vil være Gud, og at Han er det Uendelige, Allmektig, Den Allmektige, Allestedsnærværende Vesen som kan holde Sitt Ord; og som kan gjøre alle ting, og som har lovet oss at alle ting er mulig for dem som vil tro. Gud, gi det.

120 Måtte den villfarne mann eller kvinne, gutt eller jente, denne morgenen, som ikke er der inne og lytter til nedtellingen fra Guds Ord, og vite at vi er helt ved veis ende, og allerede har telt av den siste tingen. Hun er klar til å rope "null" når som helst, og for at menigheten skal dra. Vi ser at Budskapet fullføres. Vi ser forfølgelsen reiser seg, slik vi snakket om i går kveld. Vi vet at tiden er nær. Nedtellingen er over. Du har hjulpet oss her på plattformen med å legge frem menighetstidene, og ta alt det andre og bevise det - at akkurat nå, når som helst, så kan det skje. Allmektige Gud, Du som skapte Himlene og jorden, send Din barmhjertighet over folket og gi dem det som Du har lagret opp for dem. For vi ber om det i Jesu Navn.

121 Og hver mann og kvinne med hodet bøyd. Hvis det er noen her som ikke kjenner Kristus som sin Frelser denne morgenen, og som gjerne vil kjenne Ham og gå inn i denne Astronauttilstanden av Guds nåde, for å bli med i Bortrykkelsen, vil du rekke opp hånden din og si: "Jeg er klar, ønsker å være klar for Bortrykkelsen, broder Branham. Be for meg." Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, deg. Gud velsigne deg, og deg. Ute, inne, hvor enn du er, bare rekk opp hånden din. Med dette, si: "Gud, ta meg inn." Gud velsigne deg. "Jeg ønsker å høre nedtellingen. Jeg ønsker å høre den. Jeg vil vite at jeg er trygg, slik at når ilden tennes, så blir jeg ikke sittende igjen her nede i en hest og kjerre. Jeg skal ikke være i en menighet, og kjøre i en bil. Jeg skal ikke være i en som bare kan løfte føttene fra bakken nå, akkurat lenge nok til å hoppe og lage mye støy. Jeg vil være i noe som vil ta meg forbi månen og stjernene. Jeg ønsker å lytte til nedtellingen; ikke til en trosbekjennelse, eller en organisasjon. Men jeg vil være i Kristus, hvor jeg kan seile forbi alt som er resonnering blant mennesker. Jeg ønsker å dra."

122 Er det en til før vi ber? Er det . . . ? Gud velsigne deg, unge dame. Gud velsigne deg, unge mann. Gud velsigne deg, og du bak der. Jeg ser hånden din, og Gud ser den sannelig. Og du, min broder, du broder. "Jeg ønsker å være med i nedtellingen. Gud, la meg legge til side enhver byrde." Gud velsigne deg, broder. "Jeg vil legge til side enhver synd. Jeg har et temperament broder Branham. Å, jeg kunne ikke gå inn i Den slik som dette. Be om at Gud må ta det bort fra meg. Jeg—jeg, broder Branham, jeg—

jeg drikker litt. Jeg ønsker ikke å gjøre det. Be om at jeg må legge det til side. Jeg røyker. Jeg ønsker ikke å gjøre det. Gud vet at jeg ikke ønsker å gjøre det. Tingen har meg bare så bundet, jeg—jeg bare gjør det, jeg klarer bare ikke å komme meg bort fra dem. Jeg vet det er galt, og jeg burde ikke gjøre det. Jeg vil ikke! En annen ting, jeg har tvilt på Ordet. Jeg har rett og slett lurte på om Det virkelig var sant. Hjelp meg, Gud. La meg, la meg bare huske at alt av Det er sant, og jeg tror Det. Jeg ønsker å lytte til nedtellingen. Jeg ønsker å komme til et punkt hvor hver gang jeg ser Guds Ord sier noe, så ønsker jeg å understreke det med et 'amen' og si 'Det er Deg, Herre.'" Nå, alle . . . Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, hver og en av dere.

¹²³ Er det noen her nå som er syke og som sier: "Broder Branham, denne morgenen er jeg en kristen, men jeg er . . . jeg har blitt . . . har fått Den Hellige Ånd. Jeg har gått av flyet nå, jeg er klar for nedtellingen. Jeg har kommet ut av alle slags kirkesamfunn og alt mulig annet, og lytter til nedtellingen. Men nå ønsker jeg å si denne ene tingen, broder Branham, denne morgenen, jeg er syk. Jeg har fremdeles et arbeid å gjøre for Herren. Jeg lytter til nedtellingen, men jeg ønsker å—jeg ønsker å bli frisk. Jeg stiger over på det denne morgenen for å lytte til nedtellingen." Hva er nedtellingen? Guds Ord. Det er telt helt ned. Han er den samme i går, i dag og for evig. "Jeg ønsker å høre Ham som min Helbreder denne morgenen. Jeg ønsker å rekke opp hånden min og si: 'Be for meg, broder Branham.'" Gud velsigne deg. Stig rett inn nå. Stig rett inn. Alteret er fullt, og rundt her borte, fullpakket på gulvet. Vi kunne ikke gjennomføre en bønnekø. De står langs veggene og overalt. Vi har bare en stor sammenstimling. Vi behøver ikke å gjøre det. Du er i—du er i . . . Du er en astronaut.

¹²⁴ Du er en astronaut. Du drar forbi Luther. Luther tror ikke på alt dette. Wesley la hendene på folk. Pinsevennene salver med olje. Du er en astronaut, som har dratt forbi alt som er fornuft. Bare fordi Ordet sa det, drar jeg videre. Vel, du sier: "Trodde ikke Luther? Var ikke det Ordet?" Joda, men Wesley dro videre forbi ham. "Vel, Wesley salvet med olje, eller noe slikt. Tror du ikke på det?" Ja, det er riktig. "Pinsevennene kastet ut djevler." Jada. "La hendene på, hadde helbredelse i hendene og alt mulig annet." Jada, jeg vet at det er riktig, men dra videre. Dra videre! Wesley ser ikke tilbake på Luther, pinsen ser ikke tilbake på Wesley. Vi ser heller ikke tilbake på pinsen. Vi er astronauter. Vi er forbi det. La oss dra videre. Kristus har sagt det!

¹²⁵ Hvordan gjør du det? "Kom og legg hendene Dine på datteren min så vil hun bli frisk", sa jøden. Jesus gikk og gjorde det for ham, det er riktig. Men da det kom til romeren, astronauten, sa han: "Jeg er ikke verdig at Du kommer under mitt tak. Bare si Ordet, Herre." Og Han har allerede sagt det. Det er det hele.

¹²⁶ La oss nå løfte våre—våre hjerter til Gud. La oss løfte våre hender til Gud, våre hjerter til Gud. For hva enn du har behov

for - frelse, helliggjørelse, dåp i Den Hellige Ånd, Guddommelig helbredelse, hva det enn måtte være - hold hendene dine oppe og hold hjertet ditt rett i Guds Nærvær, og innse at du sitter i Himmelske steder i Kristus Jesus, og du er en astronaut av den Troen. Hva? Her kommer tellingen! “Ti, ni, åtte, sju, seks, fem, fire, tre, to . . .” Å Jesus, kom nå! Vi plasserer kraften i Hans Navn. Og som vi så i går kveld; Paulus slo en mann med blindhet, lot en annen trække på seg. Og vi ser at Jesus kunne gjøre hva enn Han—Han gjorde, alle slags mirakler, og likevel var Han helt ved slutten av Sin vei, hvor Han ble slått ned og spyttet på, og alt mulig annet. Folk forstår det ikke. De innser at Gud gjør det, for å bekrefte at det er rett, og deretter for å prøve folks tro.

¹²⁷ Herre, vi har stått her og sett helt blinde få synet igjen, sykdom; krefttilfeller som bare var skyggen av mennesker, ble helbredet. Vi har sett dem som var døde og hadde ligget i time etter time, komme tilbake til livet igjen. Vi vet at det—det er vår store Kristus som vi er en astronauter i, i Hans legeme. Og nå er nedtellingen i gang, og vi skal tro denne morgenen for vår helbredelse, for vår frelse, og for alt vi har behov for. For når vi ber om det i Jesu Kristi Navn, så lovet Han: “Be Min Far om hva som helst i Mitt Navn, og Jeg skal gjøre det.” Og det er alt vi trenger å gjøre nå, er å påkalle Hans Navn, og det må skje. Vi lytter til nedtellingen.

¹²⁸ Herre, noen av dem som har vært syndere, rakte opp hendene sine. De venter på nedtellingen, når det vil komme en forandring i deres hjerte, som vil ta all den gamle fordervelsen ut. Det er mange som røyker sigaretter, som er klare til å legge dem ned. Mange som har gjort ting som de ikke burde ha gjort, og de er klare til å legge det ned, fordi vi ber Gud den Allmektige, i Jesu Kristi Navn, om å ta bort alt som hindrer Menigheten denne morgenen, fra sykdom til synd, og la denne menigheten bli fri. I Jesu Kristi Navn, må kraften og Kraften i det store Evangeliet, Den Hellige Ånds Ild begynne å spre seg, og Guds store astronauter letter mot sitt hjertes ønske i dag. Gi det, Allmektige Gud. De er Dine. Og må de motta sin helbredelse, sin frelse, og hva enn de har behov for. Jeg overgir dem til Deg, og betror dem til Deg med min bønn, på alteret der Jesu Kristi Blod ligger friskt denne morgenen. I Jesu Kristi Navn må de motta det de har bedt om.

Og folket sa: “Amen.” [Forsamlingen sier: “Amen.”—Red.]

¹²⁹ Så tro Det! La Det skje! Jeg tror Det. Jeg tror. Amen. Jeg vet at Han er Gud. Jeg vet at vi er klare for Guds store storverk. Hva er Hans storverk? Å forlate jorden. Astronauten drar til månen, en annen jord. Og Guds Menighet (fra fly, fra hesteryggen og så videre) drar av sted som en astronaut til en annen verden, som er Himmelen. Nedtellingen, den er i gang. Amen.

Elsker dere Ham? [Forsamlingen sier: "Amen."—Red.] Så la oss løfte våre hender og synge.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først . . .

Ja vel, broder Neville.

Prise Herren! Og Gud velsigne dere til jeg ser dere igjen i kveld. 🕊

62-0909M Nedtellingen
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana USA

NORWEGIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org